

433 2den Del. af Lovf.

om Postvæsenet.

434

dier i Breve uden anbefaling, det vil sige i Sydskland og England, foregaaer der langt flere Posttyverier, Brevtyverier ved Postvæsenets Betjente, end i de Lande, hvor det ikke er tilladt at indlægge Bærdier i uanbefalede Breve, saaledes som i Frankrig og her. Det er en Kjendsgjerning, der er meddeelt mig af Mænd, der have noie Kundskab til disse Ting. Nu kunde man maaskee sige: Lad dem om det, som forsende Brevene; om de miste et Brev, bliver det deres egen Uforsigtigheds Skyld, de kunde have anbefalet det. Men Sagen er den, at det gaaer ikke alene ud over Affenderen af det paagældende Brev, men det gaaer tillige ud over et langt større Antal. Thi den, der styder et saadant Brev tilside, tager ikke sjeldent fejl, han tager ofte et Brev og aabner det og finder ingen Bærdisager dert, han maa maaskee endog tage 10 Breve, hvort der Intet er, for at finde et Brev, hvort der er Noget. Men har han først aabnet et Brev, vilde det være meget uforsigtigt af ham, om han vilde forsøge at restituere det og lade det gaae, og derfor brænder han det; men derved taber altsaa ikke alene Affenderen af Pengebrevet, men hele det corresponderende Publicum, idet Correspondancen bliver usikker, og mange Breve gaae tabte. Der var saaledes for nogle Aar siden i Wien en utro Postembedsmand, som havde skaffet tilside og tilintetgjort 70,000 Breve, inden det blev opdaget. Man vil begribe, at det var den allermindste Deel deraf, som han havde faaet Udbytte af, men det gik ud over hele det corresponderende Publicum, hvis Breve bleve horte. Deraf kommer det, at i de Lande, hvor det er tilladt at lægge Penge i uanbefalede Breve, er det i langt højere Grad end hos os Tilfældet, at man anbefaler sine Breve; thi man drives derved til at anbefale ogsaa saadanne Breve, som ikke indeholde Bærdier, saasnart de paa nogen Maade ere En magtpaaliggende, efterdi man har Erfaring for, at uanbefalede Breve meget let blive horte. Det er derfor, mine Herrer, at jeg troer, at

det vilde være et Tilbageffridt, om man vilde gjøre dette Fremffridt, om jeg saa maa sige. Jeg troer, at det vilde være at gaae bort fra en Indretning, som er heldig og betryggende, ikke blot for Postvæsenet, men ogsaa for det corresponderende Publicum. I pecuniær Henseende troer jeg, at det snarere vilde være en Fordeel for Postvæsenet, af den Grund nemlig, som jeg sidst nævnte, at det vilde blive mere almindeligt at anbefale sine Breve; men den Tillid, som Postvæsenet nyder og bør nyde hos det corresponderende Publicum, til at Breve, som blive det betroede, ikke bortkomme, vil blive rystet, og det troer jeg vil være et langt større Tab end den Uleilighed, som det maatte forvolde den enkelte Correspondent at skulle anbefale et Brev. — Det er dernæst under Nr. 5 foreslaaet at lade den Bestemmelse udgaae, hvorefter det skal være formeent at lægge flere forseglede eller paa anden Maade tilslukkede Forsendelser fra forskjellige Affendere eller til forskjellige Modtagere under samlet Omflag og Adresse, medmindre Omflaget er forsynet med et Frimærke for hvert indlagt Brev. Jeg maa strax bemærke, at denne Bestemmelse er ny, og jeg maa altsaa henstille til Thinget, om det vil vedtage den eller ikke. Udvalget har haft Betænkelseheder derved, men det forekommer mig, at disse Betænkelseheder ikke ere overveienende. Man har meent, at det vilde kunne afstedkomme Vanskeligheder med Hensyn til de andre Lande, med hvilke vi staae i Forbindelse, men det troer jeg ikke. Naar der fra et andet Land, hvor det ikke er forbudt, forekommer et saadant Brev, kan man selvfølgelig ikke gjøre nogen Vanskelighed; men man kan gjennem denne Bestemmelse forhindre, at Saadant skeer her, og derfor troer jeg, at det derigjennem vil være muligt at forebygge i det Mindste den Form af Misbrug, hvorved der etableres Correspondancebureauer imellem to Steder, s. Ex. Kjøbenhavn og Hamborg, hvorigjennem man kunde sende Breve for en billigere Pris end gjennem Postvæsenet